

רחל מרחלת על כל העולם

להתחתן כדי לנשום

אפשר היה לחשוב שאחרי הנישואין המי שותף שהיה להם בלהיות נשואים זה עם זה, יברחו הזמרת עירית דותן והי-חוקיין-מצחיקן דודו דותן מפני מוסד הנשואין כמו מפני מגיפה. סיפור הנשואין איך שלהם, שעלו על שירטון, הגיע לכות רות העיתונים, לבתי-המישפט ולעוד כמה מקומות, שאין זה כבוד כל כך גדול להגיע אליהם.

אני אישית מכירה הרבה בחורים ש-השתמשו במיקרה שלהם כבתירוץ להי-מלט מהבטחות שנחננו. בכל פעם שיקיר רתם ניסתה להזכיר להם את העניין של החתונה, הם היו אומרים: "תראי מה שקרה לעירית ולדודו, את רוצה שגם לנו ייצא דבר כזה?" וזה עבד. ועוד איך עבד.

לא צריך לקנא בשני אלה, על מה שעבר עליהם עד שקיבלו את הגט זה מזה, ועכשיו היה ברור לכל, שכף רגלם לא תד-רוך ברבנות לפחות עשר שנים. איפה? עוד לא מלאה שנה לגירושים וכבר הם עושים ביניהם תחרות מי יתחתן לפני בן זוגו לשעבר.

עירית, שרק בימים אלה התפקעה כביר-עתי-סבון כל הפרשה שדימינה לעצמה שהיתה לה עם שיוקא אופיר, מנהלת רומן סוער עם איש צבא הקבע יוסי פאר. היא מספרת לכל מי שעוד מעוניין לשמוע שהנה, אירטוטו, היא כבר תופרת לעצמה שימלת כלה, ודודו, שאחרי הגיי-רושין הבטיח לכולנו שהוא עובד את הכל, גם את הארץ, ובורח להתבודד במי-קום שאין בו נשים, הוא לא יותר טוב ממנה. הוא נראה בומן האחרון צמוד

מירי כהן ודודו דותן קצת זמן בשביל לנשום

חוק לידידתו הבוגרת מירי כהן, וכל מי שרואה אותם ביחד כבר שומע את פעמוני הנשואין. "השתגעתי?!" אומרים לו, "אחרי מה שעבר עליך, אתה הולך להתחתן עוד פעם? למה אתה לא לוקח קצת זמן בשביל לנשום?" ודודו עונה על זה, הפעם לא בהומור:

"אני הולך להתחתן כדי שאוכל לנשום!" יפה, אבל לא משכנע. אני חושבת פשוט ששני אלה נכנסו לאמביציה, כל אחד מת להראות לשני שהוא יכול להסתדר גם בלעדיו, ועוד בתור נשוי, ושהאשמה בי כישלון חיהם המשותפים לא היתה שלו. אבל מצידו, שיתחתנו במזל טוב, ושרק לא יספקו לי סיפורים כמו שעשו עד כה.

חקיפה באמבטיה

(המשך מעמוד 45)

אני נשארתי במקום, ובעזרת חבר הצ-י לחתי לתקן את התקלה ונסעתי לעבודה במוסד-האופוניים שלי. בערך בצעהיים התקשרה רחל אלי ושאלה מה נשמע, ואם תיקנתי את התקלה, היא גם התעניינה אם האוטו נמצא עדיין אצלה מתחת לבית. לא ייחסתי או חשיבות לשאלה הזאת. באותו יום היה גשום מאד, ואני הצעתי לבוא לקחת אותה מהעבודה. היא אמרה שהבוס שלה מסיים את תפקידו, והם עור-כים לו בעבודה מסיבה שתימשך בסה עד מאוחר ומישו מהעובדים שגר בסביבה כבר יקח אותה הביתה. סיכמנו שאני אבוא אליה בשש וחצי אחרי-הצהריים.

הגעתי בחצי שעה יותר מוקדם. ראיתי שהתריס קצת פתוח, אבל כשדפקתי — מאז שנפרדנו לשלשה חודשים אין לי מפתח לדירה — לא ענו. ירדתי למטה והתקשרתי מטלפון ציבורי. היא תיכף ענתה וסיפרה לי שכרגע, נכנסה. כשעליתי היא עמדה בדיוק להתקלח.

ראיתי שאחת המגבות שהשתמשנו בה יום קודם איננה, ובמקומה תלויה אחרת. היא נהגת להחליף את המגבת הזאת רק פעם אחת בשבוע, שאלתי אותה מה פיתאום היא החליפה את המגבת. היא טענה שזו אותה המגבת ושאני טועה. פתחתי את ארון הכביסה המלוכלת, וראיתי את המגבת מאתמול רטובה.

סוף גנב

לתלייה

על-אדתי אותה איך היא רטובה. היא טענה שאולי נכנסו מים דרך חריצי-האוויר של הארון. הסברתי לה שאז גם הכביסה האחרת היתה צריכה להיטב, אבל רק המגבת רטובה.

אמרתי לה: "רחל, תיראי! אם היה פה מישהו, תגיד לי, לא קרה כלום. אני אלך לדרכי, ואת תלכי לדרכך. אבל תדעי לך שסוף גנב לתליה, אם אני אתפוס פה מישהו, יהיו בעיות. אני מתחנן, תגיד לי. ביום הראשון בשבוע שעבר לקחתי אר-תה, כרגיל, לעבודה, ומשום-מה היא לא אמרה לי, כמו תמיד, לבוא מוקדם ערבו בצעהיים התקשרתי אליה לעבודה ואמר לי שהיא יצאה. לקחתי אפנוע והסתובבתי בסביבה של המישרד שלה. חשבתי שאולי אראה אותה וישובת עם מישהו בבית-קפה. בשעה 2 חזרתי למוסד, ולא הייתי רגוע.

הלכתי לאכול והתקשרתי אליה הביתה. היא ענתה בקול רדום, כאילו מתוך שינה. איך ששמעתי את הקול שלה, סגרתי, לקחתי את האוטו ונסעתי אליה. מאחרי הדלת שלה שמעתי אותה מדברת עם גבר, וקול של מים זורמים. כיסיתי את חור ההצצה וצילצלתי. כשלא ענו, דפקתי, שברתי את הדלת בבעיטה ופרצתי פנימה. ראיתי את המחזה שעד עכשיו אני לא יכול לשכוח אותו.

הוא שכב באמבטיה עירום, ורחל עמדה מעליו עירומה גם היא. לא יכולתי להשי-תלט על עצמי והתחלתי להשתולל. כואב לי מאד מה שקרה. אהבתי אותה. עד כאן סיפורו של שלמה סימן-טוב.

אחרי המיקרה התקינה רחל ויינבוים מנעול רב-ברזיח על דלת דירתה. על פניה היא נושאת חתך עמוק, המתמשך מן המצח עד אמצע הלחי. "לא בגדתי ב-שלמה", היא אומרת. "בסך הכל ישבנו ושתינו כוס-קפה, אם הוא היה נכנס כמו בן-אדם וחושב קודם כל, זה לא היה קורה. הוא היה אפילו מצטרף אלינו. הוא התנהג כמו חיה. ממש לא הכרתי אותו. בגלל המיקרה הזה איבדתי את הי-אמון באנשים. הנה, את נמצאת בידידות עם אדם, ותראי מה שקורה לך.

נכון, שלמה ואני הלכנו ליעוץ לגיי-שוואין, אבל אני לא הסכמתי להינשא לו. בסך-הכל רציני שיסבירו לי שם שאנחנו לא מתאימים. אני שונה ממנו לא רק ב-התייחסות שלי לחיים, אלא גם ברמה הי-כללית. יש מקומות שפשוט הייתי מת-ביישת להופיע יחד איתו. "שלמה היה יכול להרוג אותי. הוא תפס סכין מהמיטבח ודקר אותי כמו משוגע. זה מגיע לי? אני הרי ריחמתי עליו בגלל זה המשכתי לצאת איתו. והנה, זה מה שאני מקבלת בתמורה. מה שיותר לי לעשות עכשיו זה רק לקנות בקבוק-שמן ולתרום אותו לבית-הכנסת. זה היה נס חנוכה, שי-נישארתי בחיים!"

יוסי היימן

רומן בקצב סמבה

כריסטינה קורסרו היא חתיכה בר-זילאית משגעת, זמרת ורקדנית מהבול-טות שבלהקת ברזיל טרופיקל. את זה רואים בצילום. מה שלא רואים, ומה שלא

כריסטינה קורסרו

טוטו רומן

כולם יודעים הוא, שכשהלהקה ביקרה בארץ בפעם הקודמת ניהלה כריסטינה רומן סוער עם אמרגנה הישראלי, שהיה מאד צמוד אליה אבל גם מאד נשוי. כריסטינה היתה מוכנה לעזוב את לה-קת ולהישאר בארץ למען האהבה, אבל לא הצליחה להשתחרר מהחווה. וכך, בלב שבור נפרד הוגו. מי שנשמה לרווחה היתה, כמובן, אשתו החוקית של האמרגן. אבל הגורל עומד להפגיש את השניים שנית, מאחר והלהקה מגיעה לארץ בימים הקרובים. מה שמעסיק עכשיו את כל היודעים על הרומן הזה, הוא טוטו - ימשיכו או שלא ימשיכו, במקום שהפ-סיקו בביקור הקודם.

על מגש הכסף

שבעיר, אולי תמצאי מישהו בשבילי, כזה מסודר, שיפתור לי את הבעיות של הר-אוברדראפט בבנק, שיטיס אותי לחוץ-לארץ לפעמים, מישהו שיקנה לי מעיל-פרוזה קטנטן, מישהו שיוכל לפנק אותי, אבל על באמת.

או לכל אותן חתיכות, שלא מצליחות לגמור את החודש, יש לי סידור — שיגי-עון! פגשתי את הגבר האידיאלי בשבילי-כן, זה שיטיס אותכן מסביב לעולם, זה שיקנה לכן מטריה ביום של גשם, זה שיחמם לכן את הכיס, ואולי גם את הלב. שמו ראובן דלאג, והוא רק בן 33. רווק. 11 שנים הוא כבר מתגורר בארצות-הברית, אליה הגיע, אחרי שהשתחרר מי-צה"ל.

אם אני אומרת לכן שהוא מסודר — תסמכו עלי. הוא מסודר על הכיפק. מה אין לו? יש לו עסקי דלא-נייד, יש לו עסקי-נפט, יש לו בתים, יש לו כסף, ויש לו גם לב טוב. דלאג הוא הישראלי הראי-שון, לדבריה, שתבע את המיליונר הסעודי אברם אל-עוה, מפני שהבטיח למי-כור לו מלון והתחמק ברגע האחרון מהי-עסקה. דלאג גם זכה בתביעה.

חמש פעמים בשנה הוא מבקר בארץ והוא מחפש אותך. וכל מה שאת צריכה — להיות יפה ואינטליגנטית. או מה הי-בעיה? אל תבהלי מהעובדה שהוא יוצא עם חתיכות-זמרת באמריקה, זה לא רציני. אלה הן בסך הכל היסתיפות הכי מהממות של הוליווד או לאס-זאגאס. אבל הוא בעצם רוצה אותך, הישראלית, העניה המי-רודה, שבגלל המצב הכלכלי כבר לא קונה בגדים חדשים ולא הולכת למספרה יקרה. אם את רוצה לטוס, למשל, לקאי-היר — הוא מקים קריתעופה חדש בשם סאלס — במיוחד בשבילי.

אם תדעי לשחק אותה נכון — הוא שלך. שלא תגירו שאני לא דואגת לכן, נשות ישראל. ואני גם מפרגנת לכן עם כל הלב — או קדימה, הוא לא ישאר הרבה זמן בארץ. בביקור הנוכחי, לפחות.

ראובן דלאג סידור — שיגוען